

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΝΑ'ΥΦΕΡ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ

ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟΣ ο Μάρκ Βιλέυ άνοιξε διάπλατα τή μάτια του και τή θόβισε από πηχτό σκοτάδι τής κάμαράς του. 'Ο Ιβρός, ένας κρύος Ιβρός πρόμο είχε περιόψει τή όσκη του και ή καρδιά του χτυπούσε τόσο γρήγορα στή στήθος του, ώστε νόμιζε ότι θά σπάσει. 'Ο λαιμός του ήταν στεγνός κ' ή γλώσσα του είχε κολλήσει στήν ούρανίσκο του.

—Ποιάς είναι; φώναξε άγρια, ενώ τή δόντια του χτυπούσαν από τή φόβο κ' ένοιωσε ότι τή μαλλιά του είχαν άρθωθή από τή φρίκη του.

Μά σ' ατή τήν άγωνιώδη έρώτησή του δέν τού άπάντησε κανείς. 'Ο κλέφτης πούχε τρωπάσει στή σπύτι ήταν, φαίνεται, κουφός, γιατί έξακολούθησε τή φάξιμο τών συρταριών και τή μετακίνηση τών έπιπλων. 'Ο Βιλέυ άπλωσε τότε τή χέρι του κ' έκανε ν' άνάγη τή ηλεκτρική. 'Αλλά τήν ίδια στιγμή κάποιος άρπαξε τή χέρι του και τή άάγκασε τόσο δυνατά, ώστε τή μάτωσε. 'Ο Βιλέυ μ' ένα σάραχτο πόνου τινάχθηκε από τή κρεβάτι του κ' έτρεξε σκουτάφροντας στή έπιπλα γιά νά πάρη τή πιστόλι του απ' τή συρτάρι τού γραφείου του. Μά ένοιωσε ένα παγωμένο σώμα νά τού φράξή τή δρόμο.

—Ποιάς είναι; θόγγηξε μ' ένα σπαραχτικό λυγμό. 'Ελεος! Λυπήσου με! Πάρε δτι θές, τή πορτοφολί μου, δτι πολύτιμο υπάρχει δώ μέσα, μά πάψε νά με βασανίζης.

—Ένα κρύο γέλιο τόν έκανε νά φρικιάσει. 'Επειτα κάποιος τού έβασε μιά δυνατή γροθιά στή στουάχι και τόν έάπλωσε καταγής. 'Ο Μάρκ Βιλέυ ώστόσο δέν έχασε τίς αισθήσεις του. Μπόρεσε έτσι όπως ήταν έσπλωμένος νά διακρίνη ένα λευκό πράγμα, ένα σεντόνι νά κινήται μέσα στή δωμάτιο. Τότε μιά σκέψη πέρασε από τή μυαλό του και τ' άπόλασε τήν καρδιά. Αιτός δ μυστηριώδης έπισκέπτης ήταν άσφαλώς ένα φάντασμα! Ένας άνθρωπος από τόν άλλε ήόμομο πού άφάνταν κάθε βράδυ, ύστερ' από τή μισάνυχτα, τή σπύτι του, άναστατά ν' τή διαμέρισμα του κ' έφευγε μόλις λαλούσαν οι πείνοι.

Κάθε πρωί ο Μάρκ έβρισκε άνοιγμένα όλα τή συρτάρια του κ' άναποδογοιμμένα τή πάντα. Τίς πρώτες μέρες αούτοι οι κρότοι δέν τού είχαν κάνει έντύπωση. 'Υπέθετε ότι προεργόντουσαν από τούς άλλους ένοίκους τού σπιτιού. 'Όσο γιά τή διάφορα έπιπλα πού ήσαν πεσμένα καταγής, νόμιζε ότι δ Ιβρος τή είχε ρίξει σέ στιγμές πού τόν κυριέει ή όπνοσάσια του. Γιατί, μιά τήν άλήθεια, δ άτυχος Βιλέυ άπέφερε απ' ατή τήν τρομαχτική άφροσύνη τών νεύρων. Τήν είχε πείσει από τήν όπερβολική μελέτη κ' από τή συνήθεια πού είχε νά ζυμνή τή νύχτα και νά κλεινεται στή εργαστήριό του γιά νά συνεχίση τή πειράματά του. Κι' ατή άλλωστε ήταν ή γνώμη κ' όλων τών φίλων του. Μά άπόψε γιά νά θεσπισωθή είχε παραμείνει άγρυπνος πάνω στή κρεβάτι του. Και νά ξαφνικά πού άνεκάλυπτε ότι αούτός δ έπισκέπτης του ήταν ένα φάντασμα. Τότε, πώς θά τή πίστευε, ο Μάρκ συνήθε από τή φόβο του. 'Ηξερε ότι δλοι αούτοι οι λυγερνοί έπισκέπτες ήσαν ακίνδυνοι. 'Ερχόντουσαν νά διασκεδάσουν λίγο με τή φόβο τών ανθρώπων κ' έφευγαν χωρίς νά τούς πειράξουν. Βέβαια τή δική του φάντασμα ήταν λιγάκι «κακοαναθρεμένο», γιατί τού είχε φερθή βίανασα και τόν είχε χτυπήσει με πρωτοφανή σκληρότητα. Μά τί νά γίνει. 'Επρεπε νά τή καλοπιάσει. 'Ανασηκάσθηκε λοιπόν μέσα στή σκοτάδι, σκούσις τόν Ιβρώτα του και γέλασε με τή φόβο πού τόν είχε κυριεύσει. 'Ο Βιλέυ φοβόταν μόνο τούς λωποδύτες. Μπορούσαν νά τόν σκοτώσουν γιά λίγα δολάρια. Κι' αούτ τόν άναστατώνε. Τώρα όμως τή πράγματα ήσαν διαφορετικά. Τή φάντασμα ήταν βέβαιος ότι κάτι ζητούσε στή δωμάτιο του γι' αούτ έρχοις τή συρτάρια του. Είχε λοιπόν δ κουράγιο νά φωνάξή μέσα στή σκοτάδι:

—Μπορώ νά σέ βοηθήσω σέ τίποτα;

Τή λευκό πράγμα σταμάτησε τή φάξιμο. Φαίνόταν ότι δίσταζε. 'Επειτα όμως ο Βιλέυ άκουσε μιά άνδρική φωνή νά τού λέη:

—Έχασα τή κεφάλι τής γυναίκας μου. Είμαι θεόςας ότι κάποιος βοηθός σου τής τή πήρε δώ και

λίγες μέρες από τή δισεποφάκειο γιά νά σου τή φέρη. Πρέπει λοιπόν νά τή βρω γιά νά ηουάσω άπό τή γκρίνιας τής. Ξέρεις τί θά πη νά πάρουν μιάς γυναίκας τή κεφάλι τής;

'Ο Βιλέυ τή έχασε. Ναι, τή φάντασμα είχε δική. 'Ο βοηθός του, πράγματι, τού είχε φέρει τήν περισημένη έδομοάδια δωδέκα άνθρώπινα κεφάλια γιά νά τή χρησιμοποιήση στή πειράματά του. 'Επρόκειτο ν' ανακαλύψη μιά χημική ούσια, με τήν όποια τή πτώματα θά μπορούσαν νά μεταβάλλονται μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα σέ σκόνη κ' έτσι οι άνθρωποι θά γλύτωναν από τή έξοδα τής κηδείας και τή μακάθριο όαμια τών νεκροφάγων. Μά ατή τήν έφεύροσε τήν κρατούσε μυστική γιά νά μήν άναστασθή ή Νέα 'Υόρκη.

Γιά φαντασθήτε τί είχε νά γίνει, άν τή μάθαιναν οι νεκροφάγες, οι εργολάβοι τών κηδείων, οι παπάδες, άόμη και μερικά εάσιθητοι άνθρωποι! Θά τόν έπαιναν ή θά τόν δολοφονούσαν πριν νά προλάθη νά τήν άνακουάση στους άλλους έπιστήμονες. Γι' αούτ κ' ο Βιλέυ πρόημιος στήν άρχή νά θεσπισωθή τήν έπιτυχία τής έφευρέσεως του μεταχειρίζομενος τή κόκκαλα τών πεθαμμένων. 'Επειδή όμως κανείς δέν τού παραγοιούσε τή λείψανα τού συγγενούς του, ο Βιλέυ είχε άναθέσει στήν Τζάκσον, τή βοηθό του, νά καταφέρη νά κλέψη από τή δισεποφάκειο μερικά κόκκαλα. Κι' έκείνος δ άθεώρησε έκανε τόσο καλά τή δουλειά του, ώστε σ' ένα μόνο βράδυ τού είχε φέρει δέκα νεκροκεφάλια! 'Ο δόκτωρ Βιλέυ μ' αούτες έξακολούθησε τή πειρά μετ' αούτ και καταφέρει νά τίς μεταβάλλη σέ σκόνη κ' έτσι πέισθηκε ότι είχε πετύχει ή έφευρή του. Δέν τού έμνευε λοιπόν τώρα πεινά παρά νά φανερωθή τή καταρθηματά του. Μά έκείνες άκριβώς τίς μέρες έκανε τήν εμφάνιση του στή σπύτι του τή φάντασμα τού άγνώστου. 'Ο έπιστήμων, όταν άκουσε τή λόγια τού φαντάσματος τή έχασε. Δέν ήξερε με τί τρόπο νά τού άποκαλύψη ότι τή κεφάλι τής γυναίκας του θρισκόταν πεταμένο στή σκουπίδια κ' ότι ήταν πεινά μιά μαύρη σκόνη.

—Ακούστε, είπτε στή φάντασμα, συνέθεσαν μερικά θλιβερά πράγματα, πού πρέπει νά σάς τή άμολογήσω. Μά έπιτρέψτε μου ν' άνάγω πρώτα τή ηλεκτρική.

—Όχι, τού άπάντησε τή φάντασμα. Τή σκοτάδι έμεινε δέν με στεναγοιρή καθόλου. 'Αλλάσε όλάνε κάθε κίνησι σου. Πέε μου γρήγορα πού έχεις κρημινώ τή κεφάλι τής γυναίκας μου, γιατί δέν έχω ώρα γιά γάμομο.

'Ο Βιλέυ κενάλασε, ότι δέν μπορούσε ν' άποφύγη νά πη τήν άλήθεια. 'Ετσι πήρε τήν άπόφαση νά τή άμολογήση όλα κ' τή θεός άς έβαζε τή χέρι του.

—Θά ζήσετε, είπτε στή φάντασμα, ότι είμαι ένας έπιστήμων κ' ότι άνολοόμοι μ' ένα σασό πειράματα. 'Επειδή λοιπόν δέν φανταζόμοινο ότι μπορούν νά χρησιμοποιούν στους πεθαμμένους τή κόκκαλα τους, πήρα μερικά κρανία. Μ' αούτ άτυτυχώς δέν μπορώ πεινά νά τίς επιστρέψω, γιατί τή έχω κάνει σκόνη.

—Αυστυχία μου! φώναξε τή φάντασμα. Τι θά πη στή γυναίκα μου! Σκεφθήκατε ότι κάνετε ένα όπνοπώσιο Έγκλημα;

—Μά, προστάθηκε νά δικαιολογήσθ ή Βιλέυ.

—Άφήστε τίς δικαιολογίες. Καλύτερα νά σκεφθώμε νά δοθώμε τί θά κάνουμε. Πρέπει νά βρεθώ μιά λύσι. 'Απόψε δέν μπορώ νά γυρίσω στή μυήμα μου χωρίς ένα γυναίκενο κεφάλι. 'Αλήθεια, ή γυναίκα σας, δόκτωρ, είναι άμορφη;

'Ο Βιλέυ άνατριχιάισε. 'Όσοσο άπάντησε στή φάντασμα:

—Ναι, είναι πολύ άμορφη. 'Αλλά τί σάς ενδιαφέρει ή γυναίκα μου;

—'Α, αούτ θά τή μάθετε άδριο τή πρωί. Σκέφτομαι μόνο, ότι ή σούζογός μου δέν θά μείνη καθόλου εύχαριστημένη. Μά τί νά γίνει. Άδριο τή βράδυ πρέπει νά κάνουμε με τήν κυρία μου μιά έπισκεψη και καταλαβαίνετε ότι δέν μπορεί νά ρθή κομψή κεφάλι. 'Ας είναι, τώρα πρέπει νά τελειώσω γιατί κοντεύει νά έξημερωσθ. Πρέπει νά έπισκεφθώ και τή γυναίκα σας.

Και τή φάντασμα έξαφανίστηκε από τή δωμάτιο (Η συνέχεια εις τήν σελίδα 1101)

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ, ΤΟΥ ΚΟΛΛΑΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1076).

Έγραψαν ένα σωρό άρθρα για την σπάνια περίπτωση της δικτυογράφου αυτής, στην οποία η τύχη μετέδωσε κατά τρόπο τόσο ανέλπιστο.

Η Κάθρην Χέμπουργκ έπαιξε ανέκαθεν στο θέατρο. Στόν κινηματογράφο, δέν άλλαξε μέθοδο έργασίας. "Ένα προσεκτικό ματι, αντίλαμπάνεται άμέσως ότι και μπροστά στόν κινηματογραφικό φακό, ή Κάθρην παίζει σάν να θρίσκειται στή σκηνή. Ωστόσο, ή Κάθρην δέν μπόρεσε νά επιβλήθι στό θέατρο. Αύτή, έξ άλλου, ύπήρξε ή περίπτωσης και της Γκρέτας Γκάρμπο και της Μαίρης Πίκφορντ. Η δυό αυτές καλλιτέχνιδες πρωτοπαρουσιάστηκαν στό θέατρο, μά ο κινηματογράφος μονάχα τις ανέδειξε.

Η Μύρνα Λού άγωνίστηκε πολλά χρόνια για νά πείσι τους διευθυντάς τών κινηματογραφικών επιχειρήσεων, ότι την κατέστρεφαν μέ τή μαγία τους νά της δίνουσι διαρκώς ρόλους. Άσπαινώδων και Αλυπτίων βασιλισσών, έπειδή ή φύσι έτους νά την προικίσι μέ άμυδαλωτά μάτια. Τέλος, μιά μέρα, της ανέθεσαν ένα ρόλο, στόν όποιο είχε τό δικαίωμα νά ντυθι και νά μιλή όπως άλλες ή Εύρωπάες. Τό φιλμ αυτό είχε μεγάλη έπιτυχία. Άπό τότε, ή Μύρνα έπαψε νά θεωρητά ή Ίδεώδης Κινέζα τού κινηματογράφου. Και μετεβλήθη σέ μιά μεγάλη κομωδία...

Άπό καιρό σέ καιρό, τά στόυτινα άναεώνουν την παρακαταθήκη τους σέ γυναίκες. Πρέπει τώρα νά σημειωθι, ότι σπαινώσ οι Άμερικανοί προσλαμβάνουσι γνωστάς ήθοποιούς τού θεάτρου. Προτιμουν νά δημιουργουσι οι Ίδιοι τις καλλιτέχνιδες, παρά νά έχουσι νά κάνουσι μέ μιά ήθοποιό ένοδοξη-δύστροπη δηλαδή και άπαιτητική.

Γιά τ' όνομα τού Θεού, όμως! Η έξαιρητική τύχη που γνωρίζουν όριμένες γυναίκες, δέν πρέπει νά παραπλανήσι άλλες έκφυδές που όνειρευόταν νά ξελελιθούσι σέ νεανιέςτες. Τό Χόλλυγουντ εινε ή πιο ιδιότροπη πόλι τού κόσμου. Διαλέγει κάποτε άνάμεσα στις άσχημες γυναίκες της άσχημότερη και άδιαφορη για τις ώρες γιστι. Γιατί; Στό έρώτημα αυτό, ούτε οι διευθυνται τών κινηματογραφικών επιχειρήσεων δέν θά εινε ίσως σέ θέση νά δώσουσι μιά άπάντησι...

ZWPZ NORMAN

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1097)

τιο. Ο Βίλεδ δέν πρόρτασε νά συνέλθι από την κατάπληξι του, όταν μιά σπαρακική κραυγή από τό διαμέρισμα της γυναίκας του τόν έκανε νά φρικιάσει. "Ενιρομος άναψε τά φώτα κι έστρέψε στην κρεβάτοκάμαρά της. Τό θέμα όμως που παρουσιάσθηκε μπροστά του ήταν άράντιστο. Η γυναίκα του έπλεε σέ μιά λιμνη αίματος. Κάποιος της είχε κόψει μέ τρομακτική αγριότητα τό κεφάλι και τό είχε έξασφαιήσει. Ο δόκτωρ Βίλεδ δέν μπόρεσε ν' άνθέρι περισσότερο και τρέλλάθηκε. Την άλλη μέρα οι θοηθοί του τόν έβρην κοντά στό πτώμα της γυναίκας του νά επαναλαμβάνη συνεχώς την ιστορία που σάς δηγηθήκαμε. Μά τό πιο περιεργό εινε ότι τό κεφάλι της γυναίκας τού Βίλεδ μετά δυό μέρες ανακαλύφθηκε από τή δυσσομία του στό ύστερολάκκειο τού νεκροταφείου, μέσα σέ μιά λειψανοθήκη που έγραφε απέξω τά έξής:

«Πέτρου Σάντερς, έτών 35. Έγεννήθη την 25 Άπριλίου τού 1895. Άπέβισε την 16 Ίουνίου τού 1980».

Και οι άστυνομικοί άκόμη προσπαθούν ν' ανακαλύψουσι τό δολοφόνο της μισοσε Βίλεδ. Μά μπορεί ποτέ νά πείσι στά χέρια τους ένα φάντασμα; Έκτός άν τό εγκλήμα τό διέπραξε ο Ίδιος ο Βίλεδ, πάνω στην τρέλλα του, και φαντάστηκε, μέ την ταραγμένη του φαντασία, την ιστορία της επισκέψεως τού φαντάσματος. Γιατί όχι;...

TZAK NA-YΦEP

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1084)

άλλον κόσμο. Έμιας πάρε τό μαχαίρι σου. Για τιμωρία σου θά κόψης μέρος σου τό λαμύ σου.

— Έλεος! φώναξε παραληλητικά ο Πεπίτο.

Μά ο δόν Πέτρο δέν τόν άκουγε. Τόν άνάγκασε νά θυθι ή ίδιος τό μαχαίρι στό στήθος του και ν' αυτοκτονήσι!

Έξωτη την ώρα ή πρώτη άχτινες της μέρας φώτισαν τό δαμάτιο. Ο δόν Πέτρο βήγες άτάσχος από την κάμαρα, έψησος τις ένόκουσ και τούς εινε νά ειδοποιησών την άστυνομία, γιατί ο Πεπίτο τούς είχε αφήσει χρονόσι. Καμιά δέν λαοξενεύτερη για τό άποτόνο τέλος τού ξενοδοχίου. Είχαν ειχαριστήθι μάλιστα τού μοι' αφόν τόν τρόπο ο δόν Πέτρο θά γινάταν τόσα ο ζωίδος τους. "Όσο για την άστυνομία; Αυτή έκασοτήθηκε από μιά πρόχειρη άνάκρισι και έδωσε έντολή νά θάψουσι τόν Πεπίτο, τόν Άργεντινό που είχε ξεσχίσει τό στήθος του μέ τό ίδιο του τό μαχαίρι. Κι' έτσι ο δόν Πέτρο ο Μαχαίρωλα έγινε ιδιοκτήτης τού πιο πλούσιου ξενοδοχείου της όδοι Σαομέντο.

ΤΣΑΡΛΥ ΓΚΡΑΙΝ

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τούς άναγνώστας των σειρας περιφημών άριστοურγημάτων της ξένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανεμόνται ήδη στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, εινε τό όπεροχον ασθηματικόν άριστούργημα τού ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και τό άριστούργημα τού ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τού ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοδ

Έπίσης άρχισε ή διανομή τού άριστοურγηματος τού ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

" Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ "

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιησει, για ν' άποκτήσετε τά άριστοურγημάτα μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τό «Μπουκέτο» ή την «Οικογένειαν» 4 εκ τών δημοσιευμένων εις την 3ην σελίδα τού έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

"Ετσι, μ' ένα ελάχιστον ποσό, μέ τό έν πέμπτον της τιμής τού βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, εκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως ώνομασίθησαν τά έργα που σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταις έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζουσι τά 4 δελτία και τάς 8 δραχμάς εις τά Ύποπρακτορεία τών Έφημερίδων και θά λαμβάνουσι τά βιβλία των.

Περί τά τέλη Μαΐου θα κυκλοφορήσι ή

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τού ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Έπίσης έτοιμάζονται τό αισθηματικό άριστούργημα τού ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,"

Και άλλα έρωτικά άριστούργηματα.

Η εδκαίρια δηλαδή εινε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τώ Έξωτερικώ άναγνώσται των περιοδικών μας πρέπει νά στέλνουσι, μαζί με τά δελτία και τάς 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστολής τών βιβλίων, και τούτο, διότι θά ήτο λίαν έπιζημία διά τό Γραφείον μας μιά τσαυτή έπάρχουσι. Εις τάς πόλεις τού Έξωτερικου όπου υπάρχουν Ύποπρακτορεία τού Κεντρικου Πρακτορείου Άθηνών, οι άναγνώσται μας θά παραλάβουσι τά βιβλία των από τούς κ. κ. ύποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου.

Η ΕΚΑΤΟ ΠΙΡΕΣ ΤΟΥ ΝΑΣΡΕΝΤΙΝ ΧΟΤΖΑ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1064)

μου τις δώσις μέ τρόπο κι' όχι έτσι στή μέση τού δρόμου και μπροστά σ' όλο τόν κόσμο. Δέν φοβάσαι λοιπόν μη προστάξω νά σέ κρεμάσουσι;

—Μπα! Δέν φοβάμαι τίποτα! τού άπάντησε ο Νασρεντιν, λαμοκοπώντας από τή χαρά του. Ο πατέρας μου, πριν πεθάνη, μου άφησε αυτή την παραγγελία: νά δώσω τούτες εδώ τις εκκατό πηρες στόν πιο κουτό άνθρωπο τού Ίσλαμ. "Ε, λοιπόν, ο πιο κουτός άνθρωπος τού Ίσλαμ μου φαίνεται πως ειναι σέ, θεζύρη μου! Έδώ και λίγη ώρα ειδα νά παλουκώνουσι τόν άλλο θεζύρη. Αυτό θά τό ξέρης κι' έσύ. Κι' ώστόσο, άν και ξέρεις ποιά τύχη σέ περιμένει και πού θά εινε τό τέλος σου, πώς σ'όσέραι νά μέ ταμπούρλα και τρουμπέτιες!... "Ε, τι νά σοξ πώ... Ο άλλος δέν είχε περισσότερο μυαλό από μιά καμήλα. Τό δικό σου όμως, θεζύρη μου εινε κοκαρισμένο!

Και θάζοντας μέσα στό χέρι τού θεζύρη τού πουγγι με τ' 100 πηρες, ο Νασρεντιν χότζα, χ έλαξε ευχαριστημένως εις τό πλήθος.

ΠΙΕΡ ΜΙΑ